

بررسی تأثیر محیط‌های کشت مختلف بر بی‌آوری ارقام کیوی هایوارد و گلدن

اعظم جعفری نجف آبادی، یوسف حمید اوغلی، رضا فتوحی قزوینی

دانشگاه گیلان، دانشکده کشاورزی، گروه علوم باغبانی

کیوی (*Actinidia deliciosa L.*) یکی از محصولات باگی مهم منطقه گیلان و مازندران محسوب می‌شود. گرایش به افزایش سطح زیر کشت و اصلاح باعها و نیز احتمال آلووده بودن نهال‌های کیوی حاصل از قلمه به بیماری، سبب شده که کشت درون شیشه‌ای کیوی مورد توجه قرار گیرد. در این پژوهش، میزان پرآوری شاخصاره‌ی (تعداد گره تولید شده) ارقام هایوارد و گلدن به صورت طرح فاکتوریل در قالب کاملاً تصادفی مورد بررسی قرار گرفت. ابتدا جوانه جانبی در حال باز شدن کیوی ارقام هایوارد و گلدن، پس از گندزدایی روی محیط‌های کشت MS دارای تنظیم کننده‌های رشد BA با غلظت‌های ۱ و ۲ میلی گرم در لیتر و GA3 با غلظت‌های ۰/۰۰۰ و ۰/۰۱ رشد گرم در لیتر کشت گردید. پس از ۲ بار بازکشت، میزان رشد شاخصاره هریک از میلی گرم در لیتر کشت ۶ هفته مورد بررسی قرار گرفت. بالاترین میزان شاخه زایی در رقم گلدن(۴ ارقام طی ۶ هفته مورد بررسی قرار گرفت. بالاترین میزان شاخه زایی در رقم گلدن(۴ گرده) در محیط کشت دارای MS+2BA+0/5GA3 به دست آمد. در رقم هایوارد اختلاف معنی‌داری در بین تیمارها مشاهده نشد. در تمام موارد، رشد شاخصاره رقم گلدن در مقایسه با رقم هایوارد در سطح ۱ درصد دارای اختلاف معنی‌دار بوده است. نتیجه اینکه تکثیر رقم گلدن در محیط غذایی فوق با سرعت بیشتری در مقایسه با رقم هایوارد صورت می‌گیرد.